

Catalogue

Albert Mertz and Lawrence Weiner

This publication accompanies the joint exhibition by Albert Mertz and Lawrence Weiner at Stalke Project in Copenhagen in 1988, marking a significant encounter between two artists whose practices engage language, materiality, and conceptual structure in distinct yet resonant ways.

The exhibition foregrounded the gallery space as an active field rather than a neutral container. Both artists approached the architectural framework of the rooms as a condition for thought, allowing scale, placement, and temporality to function as integral elements of the works. Language, abstraction, and spatial articulation became operative tools through which meaning was proposed rather than fixed.

While Lawrence Weiner's practice is grounded in the precise articulation of language as material, Albert Mertz's work operates through a sustained engagement with color, structure, and philosophical inquiry. Their presentation together made visible a shared commitment to clarity and rigor, while maintaining clearly differentiated artistic positions.

The catalogue includes an extended interview with Lone Mertz, offering a personal and reflective perspective on Albert Mertz's artistic development, his long-standing dialogue with Lawrence Weiner, and the broader intellectual and cultural context in which the exhibition emerged. The conversation provides insight into artistic process, ethical positions, and the lived experience surrounding the work, situating the exhibition within both an art-historical and a deeply personal framework.

Albert Mertz and Lawrence Weiner

Exhibition: Stalke Project, Copenhagen, 1988

Text: Lone Mertz

Selected pages from the catalogue produced in connection with the 1988 exhibition at Stalke Project.

ALBERT MERTZ, LAWRENCE WEINER

FRA EN YDERST PERSONLIG UDSIGTSPOST.

Det er en af disse klare vintertemogener, man ofte oplever, når man bor på landet i Danmark.

Et røddylent månesej, en lysende saturn og mars blår svøgen og svøgere mellem de to store akantusler i dønnings. Havet er frosset til is og himlen er rosa, blågrøn og orange. På væggen bag mig i det lune køkken hænger en lille lysende pap papir, et arbejde til os fra Lawrence Weiner, der egentlig skulle have været udført, male i skrift på et af tufstøtterne over spisebordet, men aldrig nåede længere end til væggen sat op med tegnestifter, og den rosa farve blår blegere og blegere. Som så ofte før den mig til at tænke tilbage på drøne, der er gået.

Februar 83, Aalborg. En forbandet kold vinter. Vi er igang med at lave udstilling på Nordlylands Kunstmuseum. Jeg finder mig som altid i almuligheden rolle, somme tider en hund i et spil kegler, men som regel undværlig. I dag har de givet mig en "stor" opgave, jeg skal male alle stenene med rød og blå maling. Lawrence vil have, at de skal ligne vikingestene og jeg gør mit bedste. Løder den klare røde og blå maling fremhæve stenenes form og struktur. Da de med en rungende lyd kubes henover det hvide marmorgulv foran skriften på væggen i dyb rosa HAVETS SALT BLANDET MED JORDENS SALT, sker der nogle mærkelige sked, rummet fyldes af energi og skænhed, og gennem sindets arbejde med ordene og billedet totalitet opstår en anden dimension. Samtidig får det mig til at mindes sommerdage på Glensø strand, som vi har tilbragt sammen i det varme sand, dovent betragtede skibe og fugle på havfloden.

I museets store udstillingshal højt oppe på en af de bærende konstruktioner i cabotblå skrift: RØD SÅVEL SOM BLÅ SÅVEL SOM GUL, SÅVEL SOM og nede på gulvet Alberts hjælpende bord for kæmper, en mellemting mellem et møbel på sokkel, en skulptur eller en brugsgenstand, cinnobæret og ultramarin. På højsædet væggen store stregeske, lypt og med en rød og blå og ispredt i det store rum en samling forskellige stole bemødet rød og blå til brug for den, der vil fordybe sig i dette her, tilføje det sin egen helt personlige betydning, og ikke blot konstateres.

Det er en udstilling - eller et "show" som de kalder det i Amerika, der insisterer på at blive oplevet på nogle personlige betingelser, der gives ingen enlydige svar, kun et tilbud om at være tilstede i et rum og en situation. Udstillingen blev annonceret i TV-tvisten ved åbningen, og fik en fin indsigtsfuld omtale af Børge Rønnow i Aalborg Stiftstidende - ellers dårlig og uforstående kritik af den samlede iske presse, og København

nerpressen brillerede helt ved at negligere den. Og det var det. Men udstillingen på Nordlylands Kunstmuseum førte andre udstillinger med sig, idet Lawrence Weiner pegede på Albert Mertz til en række udstillinger, der fandt sted de fig. dr i Paris, Amsterdam og München.

Men det hele begyndte egentlig allerede i 1973, da jeg første gang traf Lawrence Weiner hos min dødsrørende svigerfamilie, så at sige banket i familiens skød. Jeg var netop begyndt som leder af Tranebrødens Kunstbilletek i Gentofte Kommune og mit tilfældige møde i dagliglivet med en kunstner, der på det tidspunkt spillede en vigtig rolle i den internationale kunstsuds, var et kulturskock, som kom til at præge mit arbejde og mine holdninger de følgende år. Min uvidenhed var legendærisk - med det blev der jo rødet bod på, idet Lawrence den følgende sommer gav en ret så tiltrængt støtpej, og det bevirkede så at sige, at jeg måtte tage alle mine danske holdninger til kunst og kultur til en kraftig revision. Hans strenge moraliske krav til kunst og kunstnerisk virksomhed, den ansvarlighed overfor kulturer, man har som udstillingsarrangør en medvirkende ånsag til mange af de bevrægeligheder, jeg notumndvendigt måtte drøne ind i, i kamp med offentlig mening og myndighed i en konservativ kommune i et kulturelt selvtilstrækkeligt land som Danmark.

Mit første møde med Albert Mertz fandt sted ved forevisningen af filmen, "A first quarter" i forbindelse med Lawrence Weiners udstilling på Tranebrødens sommeren 74. Vi mødtes i bibliotekslokalet efter forevisningen og den sentale, Lawrence havde påbegyndt, fortsatte vi samme nat på tårnet i det københavnske værhvsk, hvor Albert var ved at drukne i dansk vand - og den vil formentlig følge os til vores dages ende.

Først i sommeren 1980 traf Lawrence Weiner og Albert Mertz hinanden - igen ved familiens mellemkomst. Det var et særdeles vellykket møde. For mig var det ikke den sædvanlige oplevelse af, at tiden havde stået stille de forløbene 6 år - snarere at en forvædsning havde fundet sted. For Albert blev det et møde med en af de kunstnere, hvis arbejde havde haft stor og afgørende indflydelse på hans egen tankegang og arbejde i Parisårerne.

Der opstod straks stor sympati mellem Lawrence Weiner og Albert Mertz, hvilket ikke vil sige, at alle sympunkter var sammenstemte - men denne indre kongruens, hvor holdningen til vildkårene for kunstnerisk arbejde var i overensstemmelse. Kompromisskeden. Og mødet førte til, at Weiner i 1982 holdt en vages seminar på Kunstkademiet i København. Ved en række forelæsnings fremprovokerede han en eksaktisk og optimistisk atmosfære. Personligt er jeg enig med Lawrence i en række

ALBERT MERTZ, LAWRENCE WEINER

spørgsmål, men absolut enig i, at det som kunstner er nødvendigt at gøre sig klart, hvad man har med at gøre, og under hvilke betingelser denne aktivitet folder sig ud. Dette medfører at man hele tiden må "remember the life step asid". Hans "stepdance" fængede og hans elærende appel, at brug af kunst og fantasi gjorde mennesker til de forligte elementer i samfundet - hvis de gjorde andet, end det der forventedes, fik akademiet formentlig til at summe af begæjret optimisme. Og den hollandske kunsthistoriker Rudi Fuchs betegnelse for Lawrence Weiner, at han mest af alt er en kunstners Che Guevara, en rømmende karakteristisk i den situation.

Ved den lejlighed besøgte Lawrence os for første gang på Glensø, og han blev så interesseret i Alberts arbejde, at han fandt det helt naturligt at invitere os til at udstille Nordlylands Kunstmuseum i 83 ikke blev en udstilling af to separate kunstnere, men et besludt fælles arbejde. I virkeligheden noget helt enestående på det tidspunkt.

I forbindelse med et udstillingsprojekt, vi alle deltog i i Amsterdam i 83 i City Thoughts, hvor kunstnere valgte kunstnere til en række separatudstillinger, udførte Lawrence Weiner sig på et vidste oppe om sit valg af den danske kunstner Albert Mertz: "Albert beskæftiger sig med ethvert problem indendørs, udfoldt kunst som om det blot var en metafor for en bearbejdelse af samfundet. Det er ligesom Daniel Buren der beskæftiger sig med ethvert museum og enhver situation, som om den var en metafor.

På det seminar, vi holdt sammen på Kunstkademiet i København blev det evident, at vi begge var optaget af de samme problemer, men at vi havde fundet to forskellige svar. Han havde fundet et svar der bruger kunst som en metafor og jeg havde fundet et svar, som kun forholder sig til materialer.

Albert er meget anderledes end jeg og kommer fra en kultur, der virkelig tror på menneskers værdighed, hvad jeg selv godt kunne tænke mig. Igennem tror jeg, at en god del af vores forhold handler om, at Albert hele tiden prøver at overbevise mig, at livet er værd at leve, og jeg tror nok kun, at det eneste, der er værd at have med at gøre, er det at lave kunst. Længere kan jeg ikke strække mig. Albert Mertz er den sidste kunstner, hvis arbejde repræsenterer en spirituelitet. Det præsenterer håb for forholdet mellem mennesker og kunsthistoriens ide. Det som fascinerer mig ved hans arbejde er, at han altid vil ende på det samme sted som mig selv ved at præsenterer i stedet for at repræsentere.

Løjligt spurgt jeg ham aldrig, hvorfor han valgte rød og blå? Mange af Lawrence Weiners synspunkter har haft stor betydning for mit eget arbejde med kunst, selv hans materialistiske

standpunkt har været afgørende, når det drejer sig om kunstobjektets realitet. Det der er, må og skal have synlighed og tilstedeværelse, hvis det ikke havde gyldighed som kunst.

Jeg har altid fundet stor selvmodsigelse i den kendsgerning at han så stædigt erklærer sig selv for materialist. Hvordan kan man erklære sig selv for materialist, når ens arbejde så udført handler om netop den uynlige, imaginære dimension, skabt af et skabende sind? - Et arbejde behøver ikke blive udført - den af tanken og fantasien frembragte manifestation er af lige så stor gyldighed som det materielle objekt. Eller udtrykt enklare: det trar, du tænker dig, er af lige så stærk eksistens som det trar, du ser - en dolmin bl.a. kendt fra tibetansk buddhisme. Og netop her ligger kolossale muligheder for en fremtidig kunstnerisk virksomhed.

Og jeg kan helt slutte mig til Daniel Buren, der i en samtale for et par år siden sagde, at der fandtes mange fine kunstnere i vores tid, men ikke mange skabte noget egentligt nyt. Han betragtede dog bl.a. Lawrence Weiner som en af de kunstnere, der havde bragt fornyelse ind i det 20. århundredes kunst. Der er møder i ethvert liv, som sætter sig spor, som ikke forsvinder. Møder, der ligger som fint tegnede knudepunkter i en mæner, hvis struktur først opdækkes efterhånden som tiden går. Mit møde med Alice og Lawrence Weiner er af en sådan art. De blev den direkte ånsag til, at jeg traf Albert Mertz, som jeg har levet sammen med siden 1976, og at jeg selv begyndte at arbejde med kunst. Men hvor ånsagene egentlig begynder er svært at se og sandsynligvis umuligt at efterspore. I 60'erne foretrak Lawrence sig i New York i den dejlige rødblonde farve. Alice, hvis danske familie, Sørensen stammede fra Iversted i Nordjylland. Mit barn far er fætter til Alice, og min egen familie kom fra samme egn - iøvrigt hed de også Sørensen - men det gjorde de jo næsten allesammen dengang. 1974 besøgte jeg mødet Albert Mertz på Skagen, idet vi sammen skulle arrangere en udstilling på Tranebrøden. Og i 1983 stod Albert og jeg sammen med Lawrence på Skagens grøn og så vandene fra øst og vest møde og brydes. Vi skal igen til Nordlylands Kunstmuseum og lave et "Show". Tiden går. Rø kikkervæggens falmer den lysende papirpap. Et aldrig udført arbejde af Lawrence Weiner.

Ever widening circles
formed on the crest
of the meeting of the
waters at Skagen

Glensø vinteren 1987

Lone Mark Mertz

LAWRENCE WEINER F. 1942, NEW YORK, USA

UDVALGTE SEPARATUDSTILLINGER GALLERIER OG MUSEER FRA 1960-88

Leo Castelli, New York, USA
Marian Goodman Gallery, New York, USA
Maz Protech Gallery, Washington D.C., USA
Konrad Fischer, Düsseldorf, Vesttyskland
Rüdiger Schöttle, München, Vesttyskland
Galleria Toselli, Milano, Italien
Sperone & Fischer Gallery, Rom, Italien
Galleria Sperone, Torino, Italien
Francoise Lambert, Milano, Italien
Galerie Ralf Preissig, Basel, Schweiz
Anthony d'Offay Gallery, London, England
Art & Project, Amsterdam, Holland
Yvon Lambert, Paris, Frankrig
Galerie Daniel Templon, Paris, Frankrig
Micheline Swaziger Gallery, Antwerpen, Belgien
David Bellman Gallery, Toronto, Canada
m.fl.

Museum of Contemporary Art, Chicago, USA
Laguna Gloria Museum, Austin, Texas, USA
Städtisches Museum Mönchengladbach, Vesttyskland
Kunsthalle Basel, Basel, Schweiz
Centre d'Art Contemporain, Genève, Schweiz
Kunsthalle Bern, Bern, Schweiz
Van Abbe Museum Eindhoven, Holland
Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Frankrig
Musée St. Pierre, Art Contemporain, Lyon, Frankrig
Centre Nationale Art Contemporain de Grenoble, Frankrig
Nordlylands Kunstmuseum (med Albert Mertz), Aalborg
m.fl.

UDVALGTE GRUPPEUDSTILLINGER GALLERIER OG MUSEER FRA 1966-88

Leo Castelli Gallery, New York, USA
Marian Goodman Gallery, New York, USA
Dwan Gallery, New York, USA
Paula Cooper Gallery, New York, USA
Ronald Feldman Gallery, New York, USA
Holly Solomon Gallery, New York, USA
Ted Greenwald Gallery, New York, USA
Sidney Janis Gallery, New York, USA
Diane Brown Gallery, New York, USA
John Gibson Gallery, New York, USA
Gian Enzo Sperone Gallery, New York, USA

Sarah Lawrence Gallery, New York, USA
James Goodman Gallery, New York, USA
The Kitchen, New York, USA
Piezo Electric, New York, USA
Avenue B Gallery, New York, USA
DAAD Gallery, Berlin, Vesttyskland
Paul Mozier, Köln, Vesttyskland
Konrad Fischer Gallery, Düsseldorf, Vesttyskland
Rüdiger Schöttle Gallery, München, Vesttyskland
Francoise Lambert Gallery, Milano, Italien
Nigel Greenwood Gallery, London, England
Lison Gallery, London, England
Anthony d'Offay Gallery, London, England
Galerie Daniel Templon, Paris, Frankrig
m.fl.

Museum of Modern Art, New York, USA
Whitney Museum, New York, USA
Guggenheim Museum, New York, USA
The New Museum of Contemporary Art, New York, USA
Hirshhorn Museum, Washington D.C., USA
Corcoran Museum, Washington D.C., USA
The Art Institute of Chicago, USA
Museum of Contemporary Art, Chicago, USA
The High Museum of Art, Atlanta, USA
Fort Worth Art Museum, Texas, USA
Laguna Gloria Art Museum, Texas, USA
La Jolla Museum of Contemporary Art, Californien, USA
Musée d'Art Contemporain, Montreal, Canada
Museum of Modern Art, Mexico City, Mexico
Museum of Contemporary Art, Sao Paulo, Brasilien
Kyoto Municipal Museum of Fine Art, Kyoto, Japan
Städtisches Museum, Leverkusen, Vesttyskland
Städtisches Museum Mönchengladbach, Vesttyskland
Museum Bochum, Bochum, Vesttyskland
National Gallery, Berlin, Vesttyskland
Museum Folkwang Essen, Essen, Vesttyskland
Museo d'Arte Contemporanea, Turin, Italien
Kunst Museum Basel, Basel, Schweiz
Tate Gallery, London, England
Museum of Modern Art, Oxford, England
Stedelijk Museum, Amsterdam, Holland
Rijksmuseum Kröller-Müller, Otterlo, Holland
Stedelijk Van Abbemuseum, Eindhoven, Holland
Museum of Modern Art, Paris, Frankrig
Centre Georges Pompidou, Paris, Frankrig
Musée des Beaux-Arts de Dijon, Dijon, Frankrig

ALBERT MERTZ F. 1920, DANMARK

UDVALGTE SEPARATUDSTILLINGER OG GRUPPEUDSTILLINGER

1966 "Rejlinger", Louisiana
1967 Salon de Comparaison, Paris, Frankrig
1971 Réalités Nouvelles, Paris, Frankrig
1976 "Dædspringet", International udstilling, Charlottenborg
1983 "Red såvel som grøn såvel som", sammen med Lawrence Weiner, Nordlylands Kunstmuseum, Aalborg
Kunst i byen, København
1983, "A Pierre et Marie", Une exposition en travaux, Paris, Frankrig
1984 City Thoughts, Amsterdam, Holland
Process and Konstruktion, München, Vesttyskland
1986 "Copenhagen-New York round trip", Installation, Ted Greenwald Gallery, New York
"Id og vand", Installation sammen med Lone Mertz, Galleri St. Agnes, Roskilde
1987 "Dialog", Installation sammen med Lawrence Weiner, Nordlylands Kunstmuseum, Aalborg
"Giv og Mætt", Kobberskissamlingen, Statens Museum for Kunst, København
1988 Albert Mertz og Lawrence Weiner, Stalke Project, København

REPRÆSENTERET PÅ FØLGENDE MUSEER OG SAMLINGER

Statens Museum for Kunst, København
Louisiana, Humlebæk, og andre museer i det øvrige Danmark.
Moderna Museet, Stockholm
Göteborg Museum, Göteborg
Nasjonal Galleriet, Oslo

FILM

Film instrueret siden 1942:
"Flugten", 1942
"Hjertekyten", 1943
"Kia Nielsen, dansk skulptur", 1946
"So ein Ding muss ich auch haben", 1942
"Mertz zur", Et farveeksperiment i rød/blåt, Dansk TV, 1972
"To point, paint, paintings", Dansk TV, 1982